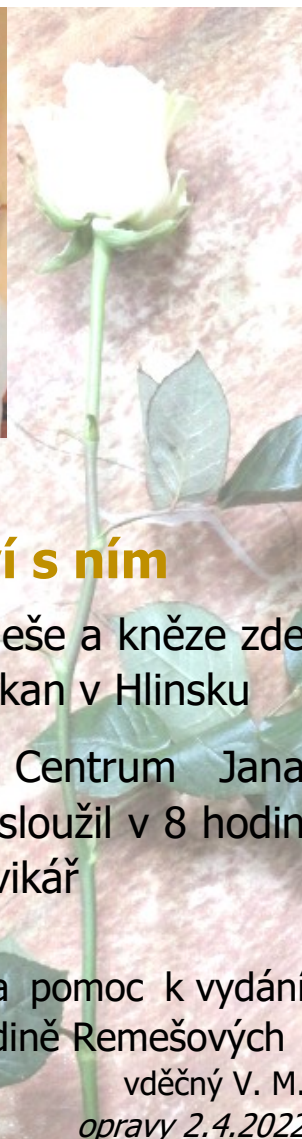

Chvála Nejsvětější Trojici, vděčnost Svaté Rodině, nebi, rodině za P. Jiřího Remeše

*13.4.1943 †3.4.2021 Bílá sobota, 1. sobota měsíce, téměř 78 let
v Roce sv. Josefa (8.12.2020-8.12.2021) a Roce rodiny (19.3.2021-26.6.2022)

„To je mé přikázání, abyste se milovali navzájem, jako jsem já miloval vás. (J 15,12)
"Kněžství je láska Ježíšova Srdce." sv. Jan Křtitel Maria Vianney, farář arský

Při příležitosti 1. výročí úmrtí P. Jiřího Remeše k připomenutí stále živého společenství s ním

neděle 3.4.2022 Hlinsko děkanský kostel za P. Jiřího Remeše a kněze zde
působící sloužil v 7:30 mši sv. P. Marian Pavel Sokol, děkan v Hlinsku

úterý 5.4.2022 Hlinsko Centrum Jana
XXIII. za P. Jiřího Remeše sloužil v 8 hodin
mši sv. P. Petr Vtípil, farní vikář

Srdečné poděkování všem za pomoc k vydání
tohoto připomenutí, zvláště rodině Remešových

vděčný V. M.

opravy 2.4.2022

Milí přátelé,

jsou zprávy, které se nesdělují lehce. Patří k nim ztráta někoho blízkého, někoho, koho jsme měli rádi, koho jsme si vážili. K těm patří úmrtí P. Jiřího Remeše, kněze farnosti Hlinsko. Zprávu přijímáme se smutkem v srdci, ale s nadějí Velikonočního rána. Zemřel ve dnech Velikonočního tridua, o Bílé sobotě. Byl povolán k životu věčnému, zcela nečekaně. Před vnitřním zrakem se nám náhle odvíjí jeho život, vše, co jsme s

ním společně prožili radostného, ale i situace vážného charakteru. Sloužil v duchovní oblasti neúnavně a upřímně dlouhá léta, poslední čas denně sloužil bohoslužby v Centru Jana XXIII. na sídlišti v Hlinsku. Bude nám všem moc chybět. Sloužil zde těm, kteří byli nemocní, staří, dával naději hledajícím. Vypomáhal, kde se dalo, vždy byl ve své službě obětavý až na hranici svých možností. Za Centrum Jana XXIII. vyjadřuji vděčnost za všechny, kteří jsme přijímali z jeho služby. Měli jsme možnost poznat i jeho hřivny, rád četl, neustále se vzdělával, měl obdivuhodný přehled v mnoha oblastech. Miloval hudbu, rád zpíval, rád hrál na varhany. V Centru Jana XXIII. hrával na klavír, byl vtipný, všichni jsme čerpali z jeho stále pozitivní nálady. Zdobila ho upřímná víra, upřímná důvěra ve vedení Boží prozřetelností. Jistě bude odměněn za upřímnost služby Bohu i lidem, za všechna dobrodiní, která vykonal, za všechna rozloučení, za křty a všechny svátosti smíření i doprovázení na poslední cestě. Každý lidský život je cestou poznání, každý člověk po sobě zanechá nějakou stopu svým osobitým životem. Jeho svědectví života je plné obětí i bolestí, ale vždy optimistického náhledu na řešení čehokoli, a hlavně s důvěrou v Boží vedení.

Děkuji mu za nás za všechny, děkuji Bohu za jeho život. Děkujeme mu za vše

dobré, co jsme s ním mohli prožít. Všichni jsme povoláni k životu věčnému, doprovázejme ho proto s nadějí, že jednou všichni tohoto společného cíle dosáhneme. Vždyť jsme k němu všichni povoláni. Modleme se za pokoj jeho duše. Bůh je plný Lásky a i P. Remeš věřil v dobrotu a milosrdenství Pána. Kéž je jeho duše v Jeho Láskyplném objetí.

Za všechny přátele DĚKUJI.

S úctou Lída Pavlišová,
Centrum Jana XXIII., Hlinsko

„Nyní můžeš, Pane, propustit svého služebníka podle svého slova v pokoji“ (Lk 2,29)

S Nejsvětějším Vykupitelem v Eucharistii
v době omezení vycházel od hlavních dveří
děkanského kostela
Narození Panny Marie v Hlinsku
P. Marian Pavel Sokol, OPraem., děkan
žehnat ...

Z farních 'ohlášek' Hlinska
pro neděli Božího Milosrdenství 11.4.2021:

Naše farnost děkuje zesnulému P. Jiřímu Remešovi za jeho obětavou kněžskou službu, zvláště pro Centrum Jana XXIII. 13.4. vzpomeneme s vděčností jeho narozenin a 18.7.2021 50 let kněžství. Dobrému Bohu jsme za něj velmi vděční. V modlitbách jej svěřujeme Božímu Milosrdenství. Děkujeme i jeho rodině a vyprošujeme potřebné milosti.

P. Jiří Remeš ze všech dní roku měl nejraději Bílou sobotu.

A ke svému dni dostal od Panny Marie darem ještě její den: 1. sobotu v měsíci, pro který ona má své velké zaslíbení: " ... Brány očištění se otevírají. Mnoho duší přijde do nebe. To je dílo milosrdné lásky mého Syna, kterou odměňuje ty duše, které uctívají mé Neposkrvněné Srdce!"

V sobotu 10.4.2021 v 10 hodin měl pohřeb v děkanském kostele v Hlinsku s možností rozloučení se farníků jednotlivě od 9 hodin (vládním nařízením omezen počet přítomných na bohoslužbě). Zádušní mši svatou sloužil Mons. JUDr. Ing. Jan Vokál, JU.D., diecézní biskup královehradecký, hlinecký rodák. Přítomni Mons. Mgr. Jan Paseka, generální vikář, P. Marian Pavel Sokol, děkan a P. Bc. Petr Vtípil, farní vikář v Hlinsku a mnozí jiní. ... Po mši svaté děkoval zesnulému i P. ThLic. Martin Lanži (zde kaplanem za P. Mgr. Ladislava Hojného) za jeho službu kněze ve farnosti i v Centru Jana XXIII. Obřad pokračoval

uložením zesnulého do rodinné hrobky na hřbitově v Rané u Hlinska. Pochovával o. biskup Jan Vokál s dalšími kněžími. Poslední rozloučení a poděkování vyslovila paní Marie Žampachová, kostelnice kostela sv. Petra a Pavla z Chlumu u Hlinska: „Otče Jiří, chtěla bych se s Vámi rozloučit za naši chlumskou farnost. Prožil jste s námi na Chlumu mnoho let. Předával jste nám Vaši cestu víry a zejména Velikonoční svátky byly po celou dobu u nás vždy prostě Vaše. A co letos? Na Bílou sobotu jsme opět čekali, že zaplníte ten náš chlumský kostelík, ale marně. Nepřišel jste. Kde jste byl? Snad už někde mezi hvězdami, kde Vaše jméno zapsal si Pán, jak jste kdysi dávno, tak krásně s Lídou zpívali při pohřbech? Za vše Vám děkujeme a odpočívajte v pokoji.“

Ze života P. Jiřího Remeše

1943 duben 13. Mrákotín 69 ***Jiří Remeš**, rodiče Josef Remeš (†1949) a Marie rozená Pospíšilová, hospodářství (pole, krávy, drůbež, ...). Jeho starší bratři Josef (†1949), Jan, František a mladší sestra Marie, ...

1943 duben 26. Velikonoční pondělí, Raná, kostel, pokřtěn Jiří

1951 květen 20. neděle Raná mše sv. 7:30 1. svaté přijímání

- vychodil obecnou školu 1.-5. tříd v Rané, měšťanskou školu v Prosetíně, nedostal podporu ze strany školy k dalšímu studiu

- vydělává příležitostnou prací

1960?- varhaníkem v Rané, pomáhá i v okolí (Včelákov, ...):

1963 - 1964 vojna

- pak zaměstnán Technolen, Husova 26, Hlinsko, dělnické profese

1965 září 8. středa 17:30 Praha biřmován, přijímá jméno František

1969 Krucemburk, svatba se sl. Ludmilou Bělouškovou

1969 manželé bydlí Raná, fara

1970 červenec 27. pondělí 9:30 Brno jáhenské svěcení

1971 červenec 18. neděle 20:00 Raná, 1. kněžské svěcení tajné

70 léta: * dcera Ludmila, * syn Jiří, * syn Josef, * syn Pavel

1982 srpen rodina Remešových se stěhuje Hlinsko

Hlinsko spravuje od 1954 P. Josef Markl, děkan *26.1.1925 †22.11.1992

1982- varhaníkem v Hlinsku, pomáhá v okolí, pak vede i chrámový sbor

1991 září 1. Hlinsko kaplanem P. Mgr. Pavel Čtvrtečka do 1.3.1999

1993 leden Hlinsko spravuje P. Mgr. Jaroslav Brož do říjen 1993

1993 listopad 1. Hlinsko spravuje P. Mgr. Ladislav Hojný do 31.7.2010

1997 leden Olomouc, CMTF UP, úspěšně přezkoušen z teologických disciplín

1997 duben Olomouc, CMTF UP, přezkoušen z východní liturgie

1997 říjen 19. – 25. Želiv, klášter, kněžské exercicie

1997 říjen 23. čtvrtek 10 hodin Želiv 2. kněžské svěcení SC (sub conditione = pod podmínkou) na katolického kněze východního obřadu

1997 Advent P. Jiří Remeš v kněžské službě pro farnost Hlinsko

děti uzavírají svátostné manželství

manželé Remešovi obdarováni 15 vnoučaty

2010 červenec 1. Hlinsko spr. farnosti P. ThLic. Mgr. Gabriel Burdej do 31.7.2012

2012 srpen 1. Hlinsko farnost spravuje P. Mgr. Pavel Plíšek do 31.8.2012

2012 září 1. Hlinsko farnost spravuje P. Mgr. Vladimír Novák do 31.7.2016

2013 podzim? k 70. narozeninám od farnosti pouť do Svaté země

2015, 2019 Havlíčkův Brod, nemocnice, 3 operace kyčelního kloubu

2016 srpen 1. Hlinsko spr. farnosti P. Mgr. Milan Vrbiak, děkan do 31.7.2018

2018 srpen 1. Hlinsko spr. farnosti P. Marian Pavel Sokol, OPraem., děkan

2021 duben 3. Bílá sobota, kolem 12 hod, Havlíčkův Brod, nemocnice, †**P. Jiří Remeš** na covid19

Z jeho Zápisníku (kroužkový blok A4 s černými deskami)
některé myšlenky měl označeny *

Kněžství je povolání k duchovnímu hrdinství, k celoživotní oběti.

* Postit se, modlit, utíkat před rozptýlením, vyhnout se zbytečným hovorům a zůstat usebrán s Bohem, o to má usilovat každý kněz. Vnitřní modlitba má předcházet veškeré naše jednání, doprovázet ho a následovat (sv. Karel Boromejský)

Kněz-světec dosáhne jedním slovem více než kněz obyčejný četnými kázáními. (bl. Edward Poppe, kněz)

Čistota člověka je vyššího stupně než čistota andělů. Andělé dostali tento dar bez práce, člověk však skrze boj. (sv. Efrém)

Kdo hlásá království Boží, koná mnoho; kdo se modlí za rozšíření Božího království, koná více; a kdo trpí pro království Boží, koná nejvíce.

Lidský život je těžká přijímací zkouška do nebe.

Skrze bolest a odříkání má člověk vnitřně růst a dospět ke svobodě, která ho vlastně teprve dělá člověkem.

Hlas svědomí i víra pocházejí od Boha. Proto se vzájemně posilují. Svědomí mě vede k víře a víra očišťuje a zjemňuje svědomí.

K askezi náleží stálý kající postoj, jistá míra osamocení a duchovní zápas.

Moudrost zná toto desatero přikázání: „9x ´mlč´´ a 1x ´mluv málo´“.

Každý křesťan a každý světec potřebuje pokání.

Těžký hřích je největší neštěstí člověka.

Bud' mezi lidmi znamením bratrské lásky a radosti.

Láska činí malé věci velkými.

Každý snáší bližního v té míře, jak ho miluje. (Řehoř Veliký)

Modlit se a přinášet oběti pro spásu světa.

Kdo má Pána rád, nečeká od něho bohatství. Pán své věrné odměňuje spíše nějakými životními zkouškami.

Svatý Augustin říká, že kdykoli se zbožně modlíme Otče náš, odpouští se nám všední hříchy. Spravedlivý padne 7x za den, ale v modlitbě Páně nalezne 7 proseb, které mu pomohou vyhnout se pádům a budou ho chránit před nepřáteli duše.

* Úsměv tě nestojí nic a dává mnoho. Obohacuje toho, kdo jej přijímá, a přitom neochuzuje toho, kdo jej dává. Nikdo není tak bohatý, aby se bez něho obešel, a nikdo není tak chudý, aby ho nemohl darovat. A kdybys potkal někoho, kdo pro tebe úsměv nemá, bud' velkodušný a usměj se na něj ty, protože nikdo nepotřebuje úsměv tak, jako ten, kdo ho nemá pro druhé.

I dnešní příběh vyprávěný evangelistou Markem má svůj barvitý děj. Opět je všude mnoho lidí a velká tlačence kolem Ježíše, takže je třeba rozebrat střechu a spustit nemocného před Krista, který je uvnitř domu. Nevím jak by nám bylo, kdyby se k nám někdo nemohl dostat a proboural se k nám střechou. A navíc by ještě chtěl, abychom mu pomohli. Patrně bychom byli rozhořčení a vyvedeni z míry. Ježíš reaguje jinak, zcela překvapivě a nečekaně. Užasne nad jejich vírou, pochválí je, odpustí nemocnému hříchy a uzdraví jeho ochrnutí. Hledáme-li opět něco, co bychom mohli adresně vztáhnout na svůj život, může to být vnitřní objev, že žít s Kristem, mít ho v srdci, snažit se mu podobat, jednat jako on znamená neulpět na svém soukromí, na nedotknutelnosti svého bytu, majetku, peněz atd. Být vždy otevřený a dostupný. Stále vystavený požadavkům bližních, tlaku, který na mne vyvíjí jejich bída, jejich potřeby.

Všude tam, kde si stavím jisté „ploty“, za nimiž si mé „já“ hlídá vlastní soukromí, znemožňuji Ježíši, aby působil skrze mne naplno a mohl dělat skutečné divy. Pravdivá láska k bližnímu, zejména trpícím, dovoluje jim „probourat se“, proniknout i přes mé bariéry do onoho soukromého prostoru za kterým se vědomě či podvědomě zajišťuji proti tomu, co je nepohodlné mému sobectví.

Všimněme si také toho, že Ježíš vidí na první pohled diagnózu závažnější, než je ochrnuté tělo. Nejdříve uzdraví jeho duši: „Synu, odpouštějí se ti hříchy!“ Teprve pak uzdraví i jeho tělo.

Lidé si vždy přejí především zdraví. To je jistě dobré přání. Ale na prvním místě je třeba dbát na zdraví duše: Hřích v duši vždy znamená disharmonii v celkovém stavu člověka, narušuje jednotu duše i těla, tedy ovlivňuje i stav tělesného zdraví.

Hřích způsobuje vždy jistý větší či menší stupeň „ochrnutí“. Moudré přísloví říká: „V zdravém těle zdravý duch“, ale ještě moudřejší verzi nám napoví evangelium: Zdravá duše je nejlepším předpokladem i pro zdraví těla. Uzdrav, Pane, i nás. Dej, ať přijmeme i my tvůj postup léčby, který se odehrál tehdy v Kafarnaum.

Pátek 1. týdne v mezidobí

7. Neděle v mezidobí „B“

Ze vzpomínek:

Miloval svou rodinu, když přišla řeč na děti, ptal se: „Kolik máte vnoučat?“ Rád prozrazoval: „Já patnáct.“

P. Martin Lanži, kaplan v Hlinsku zavedl ve čtvrtek v kostele v Hlinsku latinské mše svaté. P. Remeš velmi rád ji sloužil, do konce života měl některé modlitby latinské i v českých mších svatých, proměňoval latinsky, a obdarovával, vyprovázel nás Božím žehnáním v latině

Když zadal P. Marian Sokol, děkan ulít nový zvon, farnost se mohla vyjádřit, jakého svatého má nést jméno. P.

Remeš k tomu bez váhání vyslovil: "Jsme farnost Panny Marie, měl by se jmenovat MARIA."

Téměř při všech oktávách (Velikonočním, Svatodušním, Vánočním) připomínal: těchto 8 dní je jako jeden veliký DEN slavnosti

Ve dnech slavností nepracujte, na sv. Václava nesbírejte brambory

Dělejte denní večerní zpytování svědomí, lépe se koná příprava svátosti smíření

Věrný poctivý zpovědník s dodržováním hodiny. Říkal: „Na kajícíky se ve zpovědnici čeká.“ Svatou zpověď pro farnost v postě a Adventě 2019, 2020 měl v Centru, předtím na děkanství v Hlinsku. Vypomáhal v okolí.

Mši svatou zahajoval na vteřinu přesně. Ministranti zvonili k vyjití ze sakristie 1/2 minuty předtím

Žil a čerpal z poutě do Svaté země v roce 2013. V homiliích k evangeliu, které ten den četl, přidával postřehy z navštívených míst

Svůj čas na hodinkách měl přesně seřízen a nikdy jej neposunoval na „letní“

Na zavolání neodkládal návštěvu k udělení svátosti pomazání nemocných, přidával i apoštolské požehnání s plnomocnými odpustky pro hodinu smrti

V Centru po mši svaté 'obnovil' (2019?) modlitbu papeže Lva XIII. „Svatý Michaeli Archanděli, braň nás v boji ...“

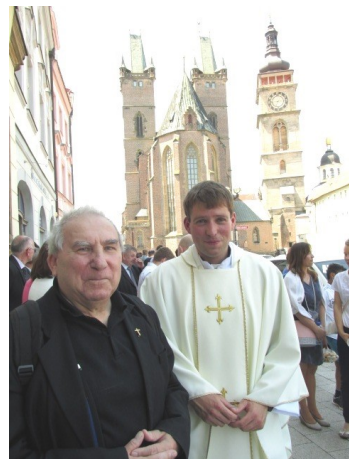
Blahopřání přijímal s velkou vděčností a pohnutím, při 49. kněžském výročí 18.7.2020 říkal: „Není to kulaté výročí.“ Slyšel odpověď: je to významné výročí plnosti kněžství 7 x 7 let. Toto vděčně přijal.

Pečlivě se připravoval na promluvy ke mši svaté. Měl zásadu: nemít dlouhé promluvy. Pak se ztrácí pozornost. Kázal asi 5 minut. Kázání měl napsaná.

Rád četl knihy, zvláště životopisy svatých. K 'Faráři arskému' od P. Wilhelma Hünermanna se mnohokrát vracel a s nadšením o tom mluvil

Pan Jakub Brabenec se mu svěřil jako prvnímu knězi se svou touhou jít s Kristem životem svátostného kněžství. P. Remeš měl z toho velkou radost. S láskou jej doprovázel. Po jeho ministrování v Centru ho zval posnídat.

P. Remeš má podíl i na povolání P. Petra Vtípila. Po smrti jeho drahé manželky Alenky (+3.4.2011) k jáhenství (formace od X/2011) a pak i ke kněžství.¹

¹ v tištěném vzpomínání, rozdávaném k 3.4.2022 nepřesnost, že byl již jáhnem před její smrtí.

P. Mons. Mgr. Vladimír Málek jej prosil o homilii na pohřbu své maminky Ludmily v Chlumu u Hlinska v pondělí 7.9.2020 při zádušní mši svaté ve 14 hodin. Byl přítomen apoštolský nuncius v České republice Jeho Excelence Mons. Charles Daniel Balvo, titulární arcibiskup v Castellu (*1951 New York, USA, P. Remeš připomínal dát mu podepsat farní kroniku).

Rád vyhověl a při promluvě řekl: „... Co znamená matka v životě člověka? Je to slunce lidské existence. Matka, to je vůně domova. Vzpomínka na dětství, na mládí. Když pohřbíváme matku, pohřbíváme s ní i kus vlastního srdce. ... Nestačí tedy jenom nehřešit, ale je třeba také konat skutky lásky. Svatý Jakub, apoštol k tomu píše ve svém listě: ‘Víra bez skutků je mrtvá’. ... Pro věřícího platí slova žalmu: ‘I kdybych šel temnotou smrti, nezaleknu se zla, protože TY jsi se mnou.’ Sám BŮH, Dobrý Pastýř, provází věřícího tímto obtížným úsekem životní cesty, průchodem smrti do věčnosti. Blahoslavený je člověk, který uvěřil v Krista a jehož život byl nesen silou této naděje. ... A v této chvíli také obraťme svou pozornost sami k sobě. ... Ti, kdo od nás odešli, jsou stále s námi a jsou nám teď blíže, než tušíme. Protože mrtví vešli do Božího života, jsou nám blízko jenom tam, kde slyšíme BOŽÍ mlčení a odpovídáme na ně slovy naší naděje a lásky. Mrtví žijí v bezmeznosti BOŽÍHO života a lásky v Bohu. Mlčení je nehlasitějším voláním. Nasloucháme-li jim, máme s nimi společenství. ... Bůh i mrtví mlčí. A jejich mlčení je výmluvné. Jednoho dne promluví. A to tehdy, když i náš život skončí. A pak nám bude všechno jasné. Kdo se naučí naslouchat tichu, ten už nyní dokáže vnímat hlas věčnosti. Taková je zkušenost naší víry a my víme ze svého života, jak je mocná. Přeji dnes především vám, nejbližším této zesnulé, abyste se ztišili, a tak vstoupili do spojení s těmi, kteří vás nepřestali milovat, a tak okusili ono ‘communio sanctorum’, společenství svatých. Amen.

Kéž náš život je stále živen modlitbou, svátostmi, skutky odříkání a milosrdenství, rostoucí láskou k Eucharistii, ke Svaté Rodině v radostném duchovním dětství i pokračujícím poutem s P. Jiřím Remešem, s vděčností cítící vždy jeho žehnající ruku, vyprošující mu vyzdvižení i k poctě oltáře.

V Roce rodiny v Hlinsku o 5. neděli postní (Judica, Smrtná) 3.4.2022
liturg. pam.: sv. Nicetas (Nikita), opat, sv. Richard, biskup, sv. Sixtus I., papež